

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 802
din 27.08.2008

Dosar nr.: 466/2008

Petiția nr.: 8254 /17.06.2008 și 9089/01.07.2008

Petenți: T G , R R

Obiect: discriminare prin salarizarea în mod diferit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 T G ,

I.1.2 R R ,

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Justiției – Administrația Națională a Penitenciarelor, str. Maria Ghiculeasa nr.47, sector 2 București

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenții, ocupând funcțiile de șef birou evidență și organizarea muncii, din cadrul Penitenciarelor Focșani, respectiv Galați, se consideră discriminați în materie de salarizare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 8254 /17.06.2008, urmată ulterior de petiția nr. 9089/01.07.2008, petenții sesizează că îndeplinind funcțiile de șef birou evidență și organizarea muncii, din cadrul Penitenciarelor Focșani, respectiv Galați, sunt discriminați în raport cu cei de la alte penitenciare, unde s-a transformat postul din șef birou în șef serviciu evidență deținuți.

3.2 Conform Anexei 1 lit.A pct.1/7 din Ordonanța nr.64/2006 - șef birou este prevăzut cu coeficient de ierarhizare de la 4,50 la 4,90, în timp ce șef serviciu (art.1/5), cu coeficient de ierarhizare de la 4,80 la 5,50.

IV. Citarea părților

4.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citați următorii:

- Petentul, absent;
- Ministerul Justiției – Administrația Națională a Penitenciarelor, absent, a trimis punct de vedere.

4.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 14.08.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

5.1.1 Petenții solicită constatarea discriminării în materie de salarizare.

Punctul de vedere al Administrației Naționale a Penitenciarelor

5.2.1 Administrația Națională a Penitenciarelor prin adresa nr.226902/DMRU/25.07.2008, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 100227 din data de 29.07.2008 a comunicat că petentul este ofițer-funcționar public cu statut special în cadrul Penitenciarului Focșani și ocupă de la data de 01 februarie 2001 funcția de șef birou. De la data menționată, prin reorganizare, atribuțiile structurii au fost reduse ca urmare a preluării celor pe linie de organizare a muncii de către un alt sector din cadrul unității. Precizăm că în structura biroului au fost cuprinse șapte funcții. Structurile la care face referire petentul, respectiv cele de la penitenciarele Oradea, București-Jilava și București-Rahova au fost transformate din structuri de birou în serviciu, cu ocazia reorganizării și aprobării noilor state de organizare și se află în situații diferite de cea înregistrată la Penitenciarul Focșani. Acestea au fost transformate la propunerile conducătorilor unităților respective, în cazul celor două penitenciare din București, fiind vorba de structuri compuse din 18-21 de posturi. Cele două unități au înregistrat în anii 2006-2007 un număr mediu de 1700-1900 persoane private de libertate, față de 750 înregistrate la Penitenciarul Focșani.

5.2.2 Începând cu data de 27 februarie 2008 a intrat în vigoare, în urma reeditării, un nou stat de organizare al Penitenciarului Focșani în care structura respectivă a fost menținută la nivelul de birou evidentă persoane private de libertate, cu opt funcții în componență. Fiind vorba doar de o reeditare a statelor de organizare, conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor a comunicat în unitățile subordonate faptul că nu se pot face transformări de structură (de ex. Din birou în serviciu), decât pentru motive temeinic justificate și cu avizul direcției de specialitate din Administrația Națională a Penitenciarelor.

5.2.3 Menținerea la același nivel a structurii și funcției pe care o ocupă nu se constituie într-o formă de discriminare sau de îngrădire a dezvoltării carierei profesionale.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă efectul creat, prin salarizarea în mod diferit, ca fiind discriminatoriu.

6.2.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să

aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

6.2.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudenţa sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferenţele între situaţii analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincţiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 În speţă, Colegiul Director reţine că structurile la care face referire petentul, respectiv cele de la penitenciarele Oradea, Bucureşti-Jilava şi Bucureşti-Rahova au fost transformate din structuri de birou în serviciu, cu ocazia reorganizării şi aprobării noilor state de organizare şi se află în situaţii diferite de cele înregistrate la alte penitenciare, respectiv Penitenciarul Focşani. Astfel, Colegiul Director este de opinie că nu se află în situaţii comparabile şi în consecinţă nu se îndeplinesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

Faţă de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) şi alin. (7) şi art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările şi completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenţi la şedinţă,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂŞTE:

1. aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit dispoziţiilor art.2 alin.1 din OG.137/2000, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petenţilor în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părţilor.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac şi termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanţa de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea faptelor de discriminare, republicata** şi Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

IONIȚĂ Gheorghe – Membru

NITĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

Data redactării: 03.02.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

